

14.7.2002

Resnica o preteklosti

Medvojnim in povojnim žrtvam revolucije

**Štiriindvajset imen na
blagoslovljenih spominskih
ploščah v kapelici lurške
Marije priča o krutem
davku, ki ga je v župniji
Dragatuš v Beli krajini
terjala komunistična
revolucija.**

Dan blagoslovitve nove kapelice, ki stoji na temeljih nekdanje, med vojno porušene župnijske cerkve, in plošč v njej ni bil izbran naključno, saj je v nedeljo, 7. julija, po nekaterih pričevanjih minilo natanko 60 let od nasilne smrti tedanjega dragatuškega župnika Jakoba Omahna, ki je bil zaradi jasnih stališč glede nesprejemljivosti boljševističnih nazorov in metod trn v peti revolucionarjem. Njegov tedanji kaplan Bogumil Škerlavaj – bil je med številnimi duhovniki, ki so s častnim kanonikom Zdravkom Bahorjem, rojakom iz dragatuške župnije, sodelovali pri simbolnem pogrebnem bogoslužju za pobitimi – se je le za las izognil isti usodi in je tako danes, tik pred dopolnjenim 90. letom, živa priča tragičnih dogodkov, ki še vedno v veliki meri delijo in hromijo slovensko družbo.

Še eno duhovniško ime je poleg 23 nedolžnih dragatuških faranov in ob omembi šestih pobitih Romov zapisano na tablah: Alfonz Jarc, ki je v Dragatušu služboval od leta 1946 do 1949, ko je bil na montiranem procesu v Črnomlju obsojen na smrt, čas njegove smrti pa je še danes neznan (po pričevanjih je bil prisilni delavec na zaprtem območju Kočevske).

vanjih je bil prisilni delavec na zaprtem območju Kočevske).

Dragatuška župnija na čelu z župnikom Jožetom Rusom je, ko se je v sodelovanju z Novo slovensko zavezo (v njenem imenu je zbrane navedel Stane Štrbenk) odločila za postavitev in blagoslovitev spominskih plošč, odločila za večplastno simbolno dejanje: pridružila se je 180 župnijam, v katerih že stojijo takšne plošče s približno 12.000 imeni in tako dodala še en kamenček v resnični mozaik o času, čigar podobo so zmagovalci v državljanski vojni desetletja priкроjevali v skladu s svojimi interesi; v zgodovinski spomin nepreklicno sprejema ljudi, ki jim je bila odvzeta ne le pravica do groba, ampak celo pravica do imena; izraža zavezanost spoznanju, da je prava pot do sprave ne pot pozabljenja, ampak pot spreobrnjenja in odpuščanja; odreka se misli na kakršno koli maščevalnost, ampak se pridružuje

Spominsko kapelico s ploščami je blagoslovil rojak iz dragatuške župnije kanonik Zdravko Bahor (foto: B. Š.)

vsem ljudem dobre volje v iskreni prošnji, da bi se takšna tragedija, kot je med drugo svetovno vojno in po njej zadela slovenski narod, nikoli več ne ponovila.

B. Š.